

מ"ת 1594/01 - מוחמד גאלאלי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

מ"ת 1594-01 מדינת ישראל נ' גאלאלי
תיק חיזוני: 7562/2017

מספר בקשה: 9

בפני כבוד השופטת רונה פרסון
מבקשים מוחמד גאלאלי
נגד מדינת ישראל
משיבים

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור כפי שנקבעו בהחלטתי מיום 10.1.17 לפיו שוחרר המבוקש לתנאי מעצר בית מלא בביתו בפיקוח הוריו ורعيתו ובתנאים מצטברים נוספים האמורים בהחלטתי דלעיל.

בקשותו של המבוקש כתעת היא לשני סעדים: באחד, המבוקש עותר לבטל את תנאי מעצר הבית המלא ובשני הוא מבוקש כי בית המשפט יורה על ביטול הפסילה מקבל או מהחזק רישון נהגה אשר הוטלה על המבוקש במסגרת ההחלטה על שיחרורו לתנאי מעצר בית מלא כך שעם ביטול תנאי מעצר הבית הוא מבוקש שיתאפשר לו לצאת לעבודתו כנהג משאית.

המבוקש טוען כי מועד שמיעת הראיות במסגרת התקן העיקרי נדחה ומתעכב מבלתי שיש לו, לדבריו, כל חלק בכך. בנוסףטען לחלוּפָ זמן ניכר ממועד מתן ההחלטה דלעיל וכן לשינוי נסיבות מאחר ולאחרונה נולד לו ליד והעובדה כי הוא נתון בתנאי מעצר בית מלא תקופה ארוכה לא מאפשרת לו להתפרנס ולפרנס את בני משפחתו. בנסיבות אלה הוא מבוקש כי בית המשפט יאפשר לו לצאת ממעצר הבית בו הוא נתון ויבטל את הפסילה עד תום ההליכים בה הוא נתון כך שיוכל לחזור ולבוד כנהג משאית.

ב"כ המשיבה התנגד לבקשתו וטען כי אין מקום לה夷iter לבקשתו על שני ראייה כיוון שלא התמלאו התנאים האמורים בסעיף 52 לחס"פ וכן כי נשקפת מסוכנות מהמשך נהייתה של המבוקש.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים החלטתי לדוחות את הבקשה על שני ראייה.

בהתאם לסעיף 52 לחס"פ (סמכוויות אכיפה- מעצרים) ניתן לפנות בבקשתו לעיון חוזר בהחלטה הנוגעת למעצר או שיחרור אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה.

עמוד 1

בכל הנוגע לחולף הזמן, הרי שמעיוון בתיק העיקרי עולה כי נקבעו שני מועדים לשמייעת ראיות; האחד ליום 20.6.17 והשני ליום 10.7.17. עיון נוסף בתיק מעלה כי לדין אשר היה קבוע ליום 20.6.17 לא התיצבו הנאשם ובאו כוחו בבית המשפט וזאת בשל מחלוקתו של הנאשם באותו מועד, מה שאלץ את בית המשפט לבטל את מועד שמייעת הראיות אשר היה קבוע באותו יום.

ביום 10.7.17 נשמעו חלק מראיות התביעה ובית המשפטקבע מועד חולופי למועד אשר בוטל בשל מחלוקת הנאשם ליום 1.10.17 וכןקבע מועד נוסף סמוך ליום 3.10.17 ושמייעת הראיות בתיק אמורה להסתיים באותו יום ישיבה כפי שעולה מחלוקת בית המשפט, כך שבunning זה לא ניתן לטעון כתע כי אף יחולוף זמן ניכר עד לסיום הדיון בעניינו של המבוקש.

הוא הדיון באשר לשינוי הנסיבות שעה שלא הונחה בפניו ראה לשינוי כאמור ושעה שלא נתגלו עבודות חדשות שיש בהן כדי לשנות מהאמור בסיס החלטתי הנ"ל. יצוין כי מצבו הכלכלי של המבוקש והצורך לפרש את ידיו העד לענין בית המשפט שעה שהתקבלה ההחלטה על שחרורו לתנאי מעצר בית מלא ביחד עם פסילתו מקבל או מהחזק רישוי נהייה עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו מה שגרר אוטומטית את חוסר יכולתו להתפרנס בכלל וכנהוג בפרט.

עוד יצוין כי במסגרת ערך אשר הוגש ע"י המבוקש הוא עתר לאפשר לו לצאת מן הבית לצורך עבודה כעוזר נהג (לא שעבודה כוללת רכיב של נהגה בפועל ע"י המבוקש עצמו כפי שمبוקש כתע) ואולם כבוד בית המשפט המחויז לא עתר לבקשה אלא הורה לשירות המבחן לעורן תסקירות אשר יבחן את החלופה המוצעת. יצוין כי בדיון אשר התקיימם בפניו, מצוות בית המשפט המחויז, המבוקש חזר בו מהבקשה מאוחר והמפקח המוצע חזר בו מהסכמה לשמש כמפקח על המבוקש ובהתאם אף לא הונח בפניו שירות המבחן בעניין.

مكان ניתן למוד כי גם לשיטת בית המשפט המחויז, הרי שככל שיש מי שיישמש כמפקח על המבוקש במהלך יציאתו לעובדה כעוזר נהג, ראוי כי אותו מפקח יבחן טרם מתן ההחלטה ע"י שירות המבחן, "זרועו הארוכה של בית המשפט" כלשונו של בית המשפט המחויז הנכבד. כתע למעשה "עוקף" המבוקש את החלטתו של בית המשפט המחויז בכך ש牒וקש הוא לבטל את הפסילה ולאפשר לו לצאת ולנהוג.

בהחלטתי על השחרור לתנאי מעצר בית מלא סברתי כי ניתן יהיה לאין את מסוכנותו של המבוקש בתנאים המפורטים בהחלטה. גם כבוד בית המשפט המחויז לא נמצא לבטל את התנאים אשר קבעתי והפנה את המבוקש לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניין בקשרו אך כאמור המבוקש בחר שלא להמשיך בהליכים אלה לצורך בחינת אפשרות הפיקוח על יציאתו לעובדה.

נכון עוד לציין כי ההחלטה על פסילתו של המבוקש מקבל או מהחזק רישוי נהייה נקבעה עד לתום ההליכים חרף העובדה שה牒וקש היה פסול מילא בתיק אחר אך סברתי כי האפשרות לאין את מסוכנות הנש��פת ממנו לכל משטחי הדרך היא בדרך של פסילתו עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו וזאת אף מעבר לששה חודשים.

נתתי דעתך גם לפסקה אשר צירף בא כוחו המלומד של המבוקש אולם אין סבורה כי יש בה כדי להביא להיעדר לבקשנותו.

אצין עוד כי ככל שתהא בידי המבוקש הצעה לצאת לעבודה, בפיקוח מפקח, יוכל להגיש בקשה בהתאם ובית המשפט יכול לבחון אותה במתווה החלטת בית המשפט המחויז.

לאור כל האמור לעיל החלטתי לדחות את הבקשה על שני ראייה.

המציאות תעבור עותק ההחלטה זו לצדים.

ניתנה היום, ז' אלול תשע"ז, 29 אוגוסט 2017, בהעדר
הצדדים.